

Motion till riksdagen 2005/06:Sk339

av **Krister Hammarbergh (m)**

Golf som friskvård

1 Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att golfsporten skall betraktas som motion och friskvård tillsammans med de redan i dag skattebefriade motionsformerna.

2 Motivering

När det handlar om motion och annan friskvård till anställda är dagens begränsningar ålderdomliga. Vi har ett förlegat regelverk som inte är anpassat till dagens samhälle. Det är möjligt för en arbetsgivare att bidra till personalens styrketräning, fotboll, innebandy, massage och badminton m.fl. och få det som en avdragsgill kostnad. Landets näst största sport, golf, med mer än 600 000 svenskar som alla använder någon av de 500 golfbanor som finns i Sverige, är däremot inte godkänd.

Alltifrån hård fysisk träning till avslappningsövningar faller alltså under sådan friskvård som kan subventioneras skattefritt. Men aktiviteter som bland annat golf faller utanför Skatteverkets definition av motion och friskvård trots dess erkänt goda effekter för kropp och hälsa. Flera undersökningar visar på golfens positiva effekter. Människor som spelar golf är aktiva, vilket leder till lägre risk för hjärt-kärlsjukdomar. Människor som spelar golf har bättre kondition än normalt för medelålders och äldre, och de har även lägre blodtryck än väntat för sin åldersgrupp. Efter fyra månaders aktivt golfspel har man i regel fått ett lägre kolesterolvärde. Enligt Centers for Disease Control and Prevention har fysiskt aktiva lägre sjukvårdskostnader. Golfsporten borde jämföras med andra former av friskvård och motion som är skattebefriade och kan subventioneras av arbetsgivare.

I samband med att riksdagen behandlade regeringens proposition (2002/03:123) Beskattning av vissa förmåner förenklades motions- och friskvårdsförmånerna. I betänkande 2003/04:SkU3 uttalade utskottet att ”när det gäller förslagen om en beloppsbestämd skattefrihet för fysisk träning och om att friskvård skall erbjudas alla anställda efter behov bör det erinras om att

Fel! Okänt namn på

gränsen för vilken typ av motionsutövning som skall utgöra personalvårdsförmån har bestämts till att det skall vara fråga om enklare motionsidrott. Exklusiva sporter eller sporter som inte innebär motion i betydelsen fysisk träning har därvid inte ansetts utgöra enklare slag av motion. Inte heller har sporter som kräver dyrbarare anläggningar, redskap och kringutrustning ansetts som enklare slag av motion (jfr 1987/88:SkU8 s. 42). Utskottet anser i likhet med regeringen att denna gränsdragning alltför bör vara vägledande.” Inget av detta gäller för golfen, där olika grupper som unga, äldre och rörelsehindrade erbjuds både fysisk aktivitet och en avslappnande naturupplevelse. Att antalet golfare till antalet ökat så kraftigt de senaste decennierna beror till stor del på att det har blivit billigare och enklare att spela golf. Kostnaden för att utöva golf är i jämförelse med andra idrotter inte särskilt hög. Den utrustning som behövs för att spela golf kan med enkelhet lånas eller hyras på golfanläggningen. Golfen kan därför inte längre betraktas som en ”exklusiv sport”. När det gäller golf är det dessutom inte utrustningen som ska räknas till personalvårdsförmånen utan möjligheten till banavgift (greenfee) som ska subventioneras, precis som hyran för en tennisplan eller squashhall, avgiften på ett gym eller för en massagebehandling.

Regeringen uttalar däremot i propositionen att när det gäller att bestämma vad som är enklare slag av motion och annan friskvård anser man inte att det är möjligt med något tydliggörande eller ens särskilt nödvändigt. Man medger dock att det sker fortlöpande förändringar i synen på vilket slags motion som är effektiv för god hälsa i vid mening. Men ansåg att det är upp till rätts-tillämpningen att ta hänsyn till de förändringar som sker med tiden i synen på vad som avses med enklare slag av motion. Så sent som vid en frågestund i riksdagen den 22 september 2005 uttalade vice statsminister Bo Ringholm: ”Herr talman! Golfsporten är en folksport i dag med över 600 000 deltagare. Den är, som det sades här, inte längre en exklusiv sport. Därför är det rimligt, när man ser på de skatteregler vi har för att ge arbetsgivare möjlighet att dra av för olika typer av motion och fysisk aktivitet för de anställda, att se det i ett brett sammanhang. Det kan handla om gamla traditionella motionsformer men också nya moderna former som kanske har annat uttryck i dag än de hade för 10, 20 eller 30 år sedan.”

Problemet är att frågan har hamnat i en moment 22-liknande situation. Skatterättsnämnden avlog den 29 augusti en begäran om förhandsbesked angående golf som personalvårdsförmån med det huvudsakliga motivet att frågan inte lämpar sig för förhandsbesked.

Det visar sig därmed att rättstillämpningen inte fungerar på det sätt regeringen tänkt sig. Det är inte rimligt att företag skall genomföra en hel skatteprocess med de kostnader det innebär och den risk som det innebär att få eventuella extra kostnader för arbetsgivaravgifter.

Stockholm den 29 september 2005

Krister Hammarbergh (m)